

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-138/16-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Lidije Vukičević i Marine Kosović Marković, te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja O. p. d.o.o. iz S., koje zastupa opunomoćenik V. M., odvjetnik u S., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Zagreb, Jurišićeva 19, radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 26. listopada 2016.

p r e s u d i o j e

Poništava se točka 4. rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/14-01/545, URBROJ: 401-01/04-16-06 od 30. lipnja 2016.

Obrazloženje

Rješenjem Upravnog suda u Splitu, poslovni broj: UsI-258/16-2 od 17. kolovoza 2016. taj sud se oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u ovom upravnom sporu i tužbu ustupio ovom, stvarno nadležnom sudu na temelju odredbe članka 28. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10., 143/12. i 152/14. - dalje: ZUS) u vezi s odredbom članka 26. stavka 1. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. - dalje: ZPPI).

Osporenim rješenjem tuženika obustavljen je postupak povodom žalbe trgovačkog društva O. p. d.o.o. S. koju je izjavio protiv odgovora J. R. od 4. srpnja 2014. (točka 1. izreke); poništeno je rješenje J. R., broj: UD32/8-2014 od 6. kolovoza 2014. u dijelu koji se odnosi na zahtjev trgovačkog društva O. p. d.o.o. S. od 23. srpnja 2014. (točka 2. izreke) i trgovačkom društvu O. p. d.o.o. S. odobrena dostava informacije o tome na koje se trajektne linije u javnom prijevozu odnosi ugovor koji J. R. ima sklopljen s trgovačkim društvom INA d.d. o trajektnom prijevozu autocisterni s dizelskim gorivom i loživim uljem ekstra lakim na redovnim trajektnim linijama tj. u javnom prijevozu u linijskom obalnom pomorskom prometu te koji je početak i završetak trajanja tih ugovora (točka 3. izreke). Nadalje je osporenim rješenjem odbijena žalba trgovačkog društva O. p. d.o.o. S. u dijelu koji se odnosi na dostavu informacije o cijenama po kojima je J. R. ugovorila s trgovačkim društvom INA d.d. trajektni prijevoz autocisterni s dizelskim gorivom i loživim uljem

ekstra lakim na redovnim trajektnim linijama (točka 4. izreke) i naređeno J. R. da u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja postupi sukladno točki 3. izreke rješenja (točka 5. izreke).

Protiv točke 4. izreke navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu zbog nepravilne primjene materijalnog prava, nepravilne primjene pravila postupka i nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Poziva se na odredbu članka 2. stavka 1. Zakona o prijevozu u linijskom i povremenom obalnom pomorskom prometu (Narodne novine, broj 33/06., 38/09., 87/09., 18/11. i 80/13.) kojom je definirano kako je javni prijevoz u linijskom obalnom pomorskom prometu prijevoz putnika, tereta i vozila u unutarnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Republike Hrvatske koji se obavlja na unaprijed utvrđenim linijama prema javno objavljenim uvjetima reda plovidbe i cjeniku usluga. Na temelju članka 4. stavka 1. točke 5. istoga Zakona cjenik usluga je isprava koja sadrži cijenu putne karte i druge uvjete prijevoza. S obzirom da prijevoz na redovnim trajektnim linijama predstavlja linijski tj. javni prijevoz u linijskom obalnom pomorskom prometu te imajući na umu da citirane odredbe propisuju javnost cijena i drugih uvjeta prijevoza, smatra da traženi podaci o cijenama za konkretno sklopljene ugovore između J. i INE d.d. (za trajektni prijevoz autocisterni s dizelskim gorivom i loživim uljem ekstra lakim) koji se odnose na redovni linijski tj. javni prijevoz, ne mogu predstavljati poslovnu tajnu jer bi to bilo protivno prisilnim propisima. Izreka i obrazloženje pobijanog rješenja koje se poziva na poslovnu tajnu u pogledu informacija koje su po prisilnom specijalnom propisu proglašene javnima nije pravilno ni zakonito. Nadalje smatra kako je tuženik pogrešno proveo test razmjernosti i javnog interesa, budući da je očito kako u konkretnom slučaju prevladava javni interes za dostupnošću traženih informacija, koji nalazi u tome da bi javnost trebala znati je li J. ugovorila cijene i druge uvjete prijevoza protivno citiranom zakonu. Predlaže Sudu da usvoji tužbeni zahtjev, poništi točku 4. osporenog rješenja i predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je na internetskim stranicama J. R. vidljivo da su javno objavljene cijene za: lokalne linije (sezona), lokalne linije (izvan sezone) i međunarodne linije; kao i red plovidbe za lokalne i međunarodne linije. Poziva se na odredbu članka 15. stavka 2. točke 2. ZPPI-a prema kojoj se pristup informaciji može ograničiti ako informacija ima značenje poslovne tajne sukladno zakonu; te na odredbu članka 19. Zakona o zaštiti tajnosti podataka (Narodne novine, broj 108/96. - dalje: ZZTP) i Odluku o utvrđivanju poslovne tajne J. R. koju je donijela uprava društva 27. travnja 1999., a kojom je u članku 4. propisano da se poslovnom tajnom, između ostalog, smatraju i ugovori koji je J. zaključila. Ponavljajući razloge osporenog rješenja ukazuje kako je u spornom dijelu utvrđeno kako javni interes ne prevladava u odnosu na poslovnu tajnu kao zaštićeni interes, jer je J. R. kao i druga trgovačka društva, usmjerena na produktivnost, efikasnost te kontinuirani i održivi rast poslovanja. Zaključuje kako ne mogu biti javne informacije u vezi poslovanja J. R., otkrivanjem kojih bi se narušila konkurentnost J. R. na tržištu i koje bi otkrivanjem neovlaštenoj osobi mogle uzrokovati štetne posljedice za njezine gospodarske interese. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev kao neosnovan odbije.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) Sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Sukladno odredbi članka 16. stavka 3. ZPPI-a informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne su javnosti i bez provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak.

Osporeno rješenje doneseno je nakon što je tuženik proveo test razmjernosti i javnog interesa (članak 16. ZPPI-a u vezi s odredbom članka 15. stavka 2. točke 2. ZPPI-a) budući da je utvrdio

kako tražena informacija ima značenje poslovne tajne sukladno članku 19. ZZTP-a i Odluci o utvrđivanju poslovne tajne Jadrolinije Rijeka od 27. travnja 1999. kojom je u članku 4. propisano da se poslovnom tajnom, između ostalog smatraju ugovori koje je Jadrolinija zaključila. Ocijenio je kako u konkretnom slučaju ne prevladava javni interes u odnosu na poslovnu tajnu kao zaštićeni interes, jer bi se omogućavanjem pristupa spornoj informaciji narušila konkurentnost J. R. na tržištu te bi otkrivanjem informacije neovlaštenoj osobi mogle nastupiti štetne posljedice za gospodarske interese J. R..

Iz utvrđenog činjeničnog stanja i mjerodavnog materijalnog prava proizlazi kako je pristup spornoj informaciji odnosno cijenama po kojima je J. R. ugovorila s trgovačkim društvom INA d.d. trajektni prijevoz autocisterni s dizelskim gorivom i loživim uljem ekstra lakim na redovnim trajektnim linijama, ograničen na temelju odredbe članka 15. stavka 2. točke 2. ZPPI-a iz čega slijedi da je ta informacija dostupna ako prevladava javni interes u odnosu na štetu po zaštićene interese.

Tužitelj osporava pravilnost provedbe testa razmjernosti i javnog interesa te se prema ocjeni ovog Suda za sada ne može ocijeniti da je test pravilno proveden.

Prije svega Sud ističe kako je osporenim rješenjem u pobijanom dijelu, tuženik odstupio od dosadašnjeg stajališta (koje je ovaj sud prihvatio primjerice u presudi poslovni broj: UsII-117/16-7 od 16. kolovoza 2016.) kako primjena instituta poslovne tajne kao ograničenja pristupa informacijama ne može biti u spekuliranju negativnim projekcijama mogućeg davanja informacije ni generalnim zaključcima kako bi mogla nastupiti gospodarska šteta subjektu čiji je vlasnik država, već je smisao instituta poslovne tajne u jasnom i nedvosmislenom identificiranju razloga zbog kojih bi davanje određenih podataka dovelo do štetnih posljedica za nečije gospodarske interese. Prema ocjeni ovoga suda, a s obzirom na svrhu i cilj ZPPI-a to je potrebno u svakom konkretnom slučaju dokazati te konkretizirati moguće štetne posljedice.

U konkretnom slučaju tuženik zaključuje kako bi se otkrivanjem informacije narušila konkurentnost J. R. na tržištu ne dajući jasne i konkretne razloge u kojem pravcu bi nastupile štetne posljedice za J. R. otkrivanjem cijena iz ugovora koji je istovremeno pobijanim rješenjem tuženik učinio dostupnim tužitelju.

Uz to, tuženik se u provođenju testa razmjernosti pozvao i na Zakon o upravljanju i raspolaganju imovinom u vlasništvu Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 94/13. i 18/16.), odnosno načela javnosti i učinkovitosti upravljanja državnom imovinom propisana člancima 6. i 8. tog zakona. Međutim je prema ocjeni ovoga suda radi pravilnog provođenja testa razmjernosti i javnog interesa, trebao uzeti u obzir i da je druga ugovorna strana ugovora koji je osporenim rješenjem učinjen dostupnim, također trgovačko društvo u kojem poslovne udjele ima Republika Hrvatska.

Zbog navedenog, u postupku nakon ove presude tuženik će novim rješenjem odlučiti o žalbi tužitelja imajući na umu da je ugovor koji je osporenim rješenjem učinjen dostupnim, sklopljen između trgovačkih društava u kojima poslovne udjele ima Republika Hrvatska. Stoga u nastavku postupka tuženik treba s tog aspekta provesti test razmjernosti i javnog interesa te kao stranku u upravni postupak uključiti i INU d.d. (članak 4. stavak 1. Zakona o općem upravnom postupku, Narodne novine, broj 47/09.).

Zbog navedenog Sud je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a usvojio tužbeni zahtjev i presudio kao u izreci.

U Zagrebu 26. listopada 2016.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.